

EL LECTOR
ESCRIU

Ve de la plana anterior

demostressin amb xifres en suport que elles tenen raó. Per la nostra part pensem que les xifres de vendes serien exactament les mateixes si tinguessin un horari més reduït.

Convertir Lloret en una mena de «zoco» del Marroc ens sembla contrari a la idea de convertir Lloret en una mena de perla del turisme. A més xoca sentir dir als qui voldrien obrir el diumenge a la tarda que les «diumenges» no gasten. En què quedem?

És curiós que en aquesta qüestió no es demani l'opinió d'una part molt interessada: els treballadors del comerç que a la temporada alta desafien el dret al repòs sense la compensació econòmica justa. Coneixem empresaris que fan fer jornades llargues sense suplement de jornal.

L'Associació de Comerciants de Lloret ja s'ha pronunciat en contra de l'obertura de les botigues el diumenge a la tarda. El que estranya és que no s'hagi demanat l'opinió dels sindicats del comerç més representatius. Són precisament els sindicats els que reivindiquen la jornada setmanal de 35 hores, per disminuir l'atur, mentre que hi ha comerciants que practiquen jornades setmanals de 70'80 i fins 90 hores i són el que voldrien obrir cada dia i sense límit.

De què servien les conquestes socials arrancades pels treballadors en més d'una segle de lluites? Alguns voldrien tornar a la jornada de catorze hores, set dies per setmana, com es feia al segle XIX? Hi ha comerciants o empresaris que estan veritablement desfasats. **Germinal Ros** (Lloret de Mar)

Demanem breu i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

Tots els carrers de Girona

La plaça de Sant Fèlix

421

En el nomenclàtor urbà, Sant Feliu o Sant Fèlix dona nom a una carretera, a una plaça i a una pujada. La primera denominació, més pròpiament, es refereix a la població de Sant Feliu de Guíxols, però totes tres giren a l'entorn d'un mateix personatge: Fèlix o Feliu, màrtir del primer cristianisme a la ciutat, mort en la persecució de Diocleciana (303-305).

La vida del sant és recollida en un himne litúrgic i en una passió tardana, on consta que era natural de Cesarea, d'origen africà, i que fou torturat i llançat al mar en un indret que hom ha volgut identificar amb Sant Feliu de Guíxols. Històricament, no s'ha provat res. La passió s'inspira en una altra que serveix per a sant Vicenç de València a través d'uns textos comuns, però és cert que, abans de la redacció d'aquest document, a Girona ja eren venerades les relíquies del màrtir, i el culte s'havia estès fins a zones ben allunyades, com ho prova el fet que el 455 el bisbe Rústic de Narbona li dedicà una basílica. La cita històrica més reculada referida a l'existència del sant es troba en uns versos del «Peristephanon», de Marc Aureli Prudenci, que va viure a la segona meitat del segle IV.

ENTRE ELS CALDERERS
I LA BARCA

La plaça de Sant Fèlix es troba situada al peu de l'escalinata que accedeix a la porta principal de l'església del mateix nom, entre els carrers dels Calderers i de la Barca. Comunica també amb els de Jaume Pons Martí, Pou Rodó i Trasfigueres.

Sempre ha estat un lloc de trànsit. Abans, hi paraven les tartanes que anaven al Pont Ma-

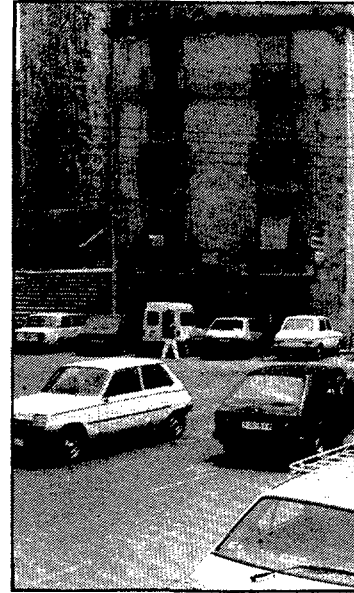
jor i a Sarrià, i formava part de la carretera estatal quan aquesta passava pel mig de la ciutat. Amb l'obertura del carrer de Jaume Pons Martí, on abans existien horts que tocaven el curs de l'Onyar, el trànsit ha augmentat i s'ha menjat una part important d'allò que pròpiament era la plaça, on s'alçaven la xurreria Pirulí i el quiosc Segura.

A la banda de ponent, com es pot veure en les postals antigues, la plaça era tancada per un mur de defensa que anava de la primera casa del carrer de la Barca a l'última del carrer dels Calderers. Era l'anomenat baluard de sant Narcís, que fou enderrocat al primer terç d'aquest segle.

Des de la plaça, hom contempla amb un cert privilegi la perspectiva monumental del campanar i de la façana principal de l'església de Sant Feliu. Amb l'enderrocament, que s'efectuà l'estiu del 1983, d'un edifici que estava situat al costat de les escales, l'indret ofereix una visió nova, però els projectes de revalorització de l'entorn no han estat pas massa afortunats per acompanyar les pedres entranyables i representatives de la ciutat.

En el Pla Especial del Barri Vell es preveia, d'antuvi, tancar la plaça amb un nou edifici que donés continuïtat a les façanes de l'Onyar. Però la proposta d'inventar un edifici nou no rebé una bona acollida en alguns sectors ciutadans, i l'ajuntament, que assumí les crítiques, féu modificar el projecte.

Si per aquest cantó es pogué salvar la situació, no podem pas dir el mateix en relació amb les actuacions que, a iniciativa de la Generalitat, s'han dut a terme a l'esquerra de la façana i del campanar, on ha sorgit una arquitectura aberrant i impròpia del con-

La plaça de Sant Fèlix, un lloc de pas i un racó privilegiat de la Girona Vella. Foto: Marisa Morillo.

text agreujada per una decoració exterior poc afortunada.

El campanar de Sant Feliu va ser començat el segle XIV, per la base vuitavada, però la part més característica —la de les agulles— correspon a una obra del gòtic tardà, documentada entre els anys 1532 i 1571. Havia de tenir un campanar bessó, que no arribà més enllà de l'alçada de la façana. En la construcció, hi intervingueren Pere Sacoma (part de la base), Joan de Belljoch, Enric Gelabert i Pere Boris. L'esbeltesa i la gracilitat aconseguides determinaren que hom l'imités a Sant Martí Vell, Bordils, la Pera i altres poblacions. Un llamp escapçà l'agulla central l'any 1581.

La façana és un exemple barroc de composició valenta i equilibrada. Els dos cossos baixos acabem amb un rossetó de dimensions considerables. Per da-

munt d'ells, el cos superior està format per tres finestres cegats, amb els corresponents frontons, i una cornisa. La construcció de l'obra, dissenyada per Llätzer Cisterna, va ser portada a terme en dues fases: la primera, a partir del 1605, sota la direcció de Felip Regí i Joan Jausí, i la segona, a partir del 1610, dirigida pel primer. La pedra utilitzada és de Girona mateix, de Pedret i Montjuïc.

EL PONT PROJECTAT

Diverses vegades s'ha parlat de construir un pont que unís el passeig de Canalejas amb la plaça de Sant Fèlix. El primer projecte figura ja a la memòria que l'ajuntament de 1959 redactà per donar a conèixer els problemes, les realitzacions i els anhels que animaven el consistori que presidia Pere Ordís. El dibuix d'aquest projecte ens presenta un pont amb quatre ells, molt semblant al Pont de Pedra.

En temps de l'alcalde Ribot, l'any 1972, es tornà a replantejar la idea, i hom pressupostà 15 milions de pessetes per realitzar-lo. El 1975 es desistí de convertir-lo en realitat, atès que la Confederació d'Aigües del Pirineu Oriental n'autoritzava la construcció només si es modificava l'alçada de la post, la qual cosa comportava l'existència d'un altre pont corbat o es feia prohibitiva la circulació pel passeig de Canalejas i Berenguer Carnicer, per elevació dels rants.

Sigui com sigui, la construcció d'un pont en aquest indret resultaria menys absurda i antiestètica que si es fa per les Ballesteries, com s'indicava en el Pla de Rehabilitació del Barri Vell.

J. Clara

NECROLÒGIQUES

JOSEP NAVARRO I
FRASQUET

Va morir abans-d'ahir a Girona, a l'edat de 75 anys, Josep Navarro i Frasquet. Era natural de Peníscola i residia al carrer Montserrat, 38, de Vulpellac.

Era casat amb Estrella Quintana i Plujà.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a l'església de la Bisbal.

Que descansi en pau.

TERESA LLORENS I AULET

Va morir ahir a Tor, a l'edat de 87

anys, Teresa Llorens i Aulet.

Era vídua de Joan Mascaró.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima, tindrà lloc avui, a 2/4 de 10 del matí, a l'església de Tor.

Que descansi en pau.

JOAN COLOMER I RIGAU

Va morir abans-d'ahir a Girona, a l'edat de 84 anys, Joan Colomer i Rigau. Era natural de Girona i residia al carrer La Massana, 5, de Girona.

Era vidu de Maria Angela Castelló i Darnés, i tenia dos fills, Pere i Maria.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de

10 del matí, a l'església de Santa Eugènia de Girona.

Que descansi en pau.

ENRIC XUTGLÀ I FIGUERAS

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 84 anys, Enric Xutglà i Figueras.

Era natural de les Preses i residia a l'avinguda Sant Narcís, 11, de Girona.

Era casat amb Maria Ruiz i Franco, i tenia sis fills, Mn. Xavier, Josep, Mn. Joaquim, Mª Dolors, Enric i Montserrat.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 10

del matí, a l'església de Sant Narcís de Girona.

Que descansi en pau.

CARME SUÑER I BARNÉS

Va morir abans-d'ahir a Girona, a l'edat de 58 anys, Carme Suñer i Barnés. Havia nascut a Maçanet de la Selva i residia al mas Casanova d'en Roig, de Vidreres.

Era casada amb Narcís Adroguer i tenia un fill, Josep.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima, tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Vidreres.

Que descansi en pau.

JOSEP VIVES I MASSUET

Va morir ahir a Barcelona, a l'edat de 74 anys, Josep Vives i Massuet.

Havia nascut a Arenys de Mar i residia al carrer Sant Gabriel, 19, d'Arenys de Mar.

Estava casat amb Teresa Augé i Clanxet, i tenia quatre fills, Josep M^a, Lluís, Antonia i Joan.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església d'Arenys de Mar.

Que descansi en pau.

† Enric Xutglà i Figueras

Després de viure 84 anys a la terra amb els seus ha tornat a la casa del Pare, confortat amb els sacraments de l'Església

Us ho comuniquen: la seva esposa Maria; fills Mn. Xavier, Josep, Mn. Joaquim, Mª Dolors, Enric i Montserrat; fills polítics: Margarida Serrat, Mª Dolors Bover, Moisès Félez; néts: Josep M^a, Mª Glòria, Moisès i Daniel; besnét, Eduard; germans, Mn. Pere, Mn. Josep, Càndida i Emília; nebots, cosins i tota la família. La missa exequial i l'enterrament seran avui, a les 10 del matí, a la Parròquia de Sant Narcís.

Girona, 24 de maig de 1986

† PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Quintí Celis i Puig

Vidu de Concepció Cos i Fusté

que morí a Girona el dia 23 de maig de 1986 a l'edat de 79 anys

havent rebut Els Sants Sacraments i la B.A.

A.C.S.

Els seus fills, Joaquim i Joan; filles polítics, Carme Gubert i Isidre Rodríguez; néts, Carles i Rosa Ribas, Marta, Jordi, Joan, Daniel i Beatriu; germans; germans polítics; nebots; cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima, se celebrarà demà, diumenge, dia 25 a les 10 del matí, a l'Església Parroquial del Pont Major. Domicili familiar: c/ Mestre Vicenç Bou n° 22. Capella mortuoria: c/ Anselm Clavé, n° 30.

Girona, 24 de maig de 1986